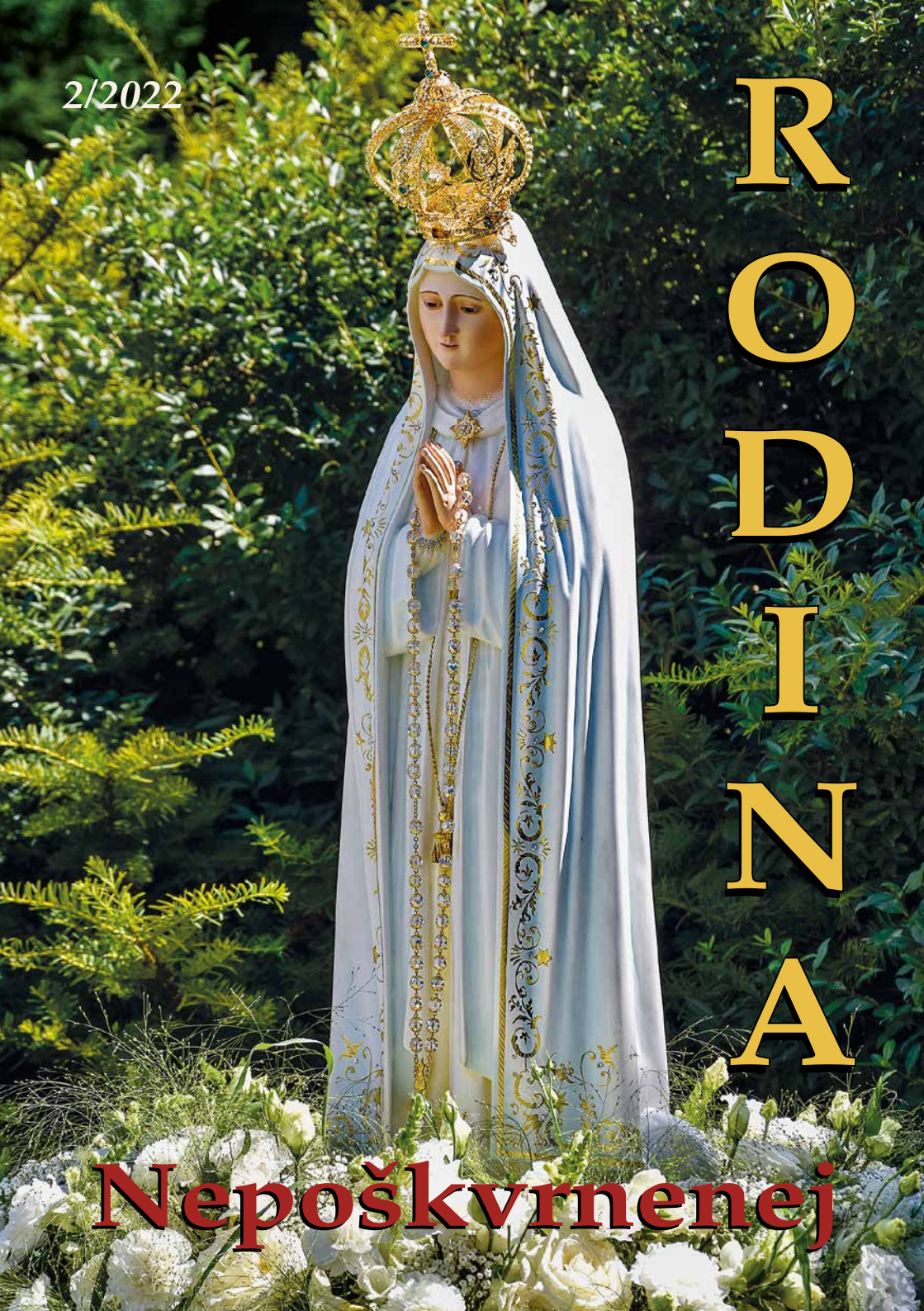

2/2022

R
O
D
I
N
A

Nepoškvrnenej

Mária, Matka naša

Od vekov Pán Boh ťa pre nás chystal,
Duch Svätý vzbudil.
Prišla si čistejšia ako krištál.
Jediná z ľudí.

Úbeľom odetá tíško kráčaš
v ústrety zeme.
V oceán bolesti srdce máčaš.
Predsa ťa zveme.

Nezmeriam moc tvoju, iba tuším
veľkosti prameň.
Opatruj Ježiša v našej duši.
Nepuť nás z ramien.

Kráľovná vesmíru, Matka naša,
úslnie žitia.
Príď iskry krehkosti, vášní zhášať,
keď sa nás chytia.

Hriechy sa zdvíhajú, pomsta valí.
Aký máš zámer?
Pokorne sklonení, slabí, malí
prosíme za mier.

Henny Fiebigová – Siváková

Fotografia na prednej strane obálky: Václav Kašík

Vydáva:

Rodina Nepoškvrnenej

038 31 VRÍCKO 190

☎ 043/493 37 41

ICO 17 057 221

e-mail:

rodinaneposkvrnenej@gmail.com

Bankové spojenie:

Číslo účtu: 18539362/0200

IBAN: SK27 0200 0000

0000 1853 9362

Zodpovedný redaktor:

Sr. ThLic. M. Alžbeta Lukasová

Redakčná rada:

Sr. M. Alica, Sr. M. Jaroslava,

Sr. M. Norberta, Sr. M. Timotea

Ilustrácie: Miroslav Lechan

Jazyková úprava:

Mgr. Danka Kubičková

Výchádza 5-krát ročne

Ročník XXX.

Evidenčné číslo: EV 3173/09

Tlačiareň: P+M Turany

Cirkevné schválenie:

Rímskokatolícky

biskupský úrad

Banská Bystrica,

Nº. 400/01 z 26.3.2001

ISSN 1335-8030

Dátum vydania: máj 2022

Rodina Nepoškvrnenej spracúva osobné údaje v súlade s platnou právnou úpravou. Princípy ochrany osobných údajov, podľa ktorých postupuje, ako aj kontakt na zodpovednú osobu, sa nachádzajú na www.gdpr.kbs.sk.

Milí členovia Rodiny Nepoškvrnenej a čitatelia nášho časopisu.

Posledné dva roky sa celý svet ocitol vo veľmi ťažkej situácii. Prekvapila nás choroba, ktorú sme nepoznali. Veľa vecí sa zmenilo, obmedzilo, prišli sme o svojich blízkych z rodiny. Modlili sme sa a naše modlitby boli vyslyšané. Vďaka Bohu, veľa chorých bolo vyliečených a mohli sa vrátiť ku svojej rodine.

Obmedzenia – hlavne pre nás veriacich – boli smutné hlavne preto, lebo sme nemohli navštevovať chrámy, prijímať sviatosti, zúčastňovať sa na svätých omšiach. Svoje modlitby sme museli vysielat' do neba z izieb svojho domova. Ale za pomoci modlitieb, zvlášť modlitby posvätného ruženca, sme vydržali zdraví telesne aj duchovne. Len bola potrebná naša vytrvalosť.

(pokračovanie na nasledujúcej strane)

Obsah:

Loretánske litánie	2
Milujem svoju nebeskú Mamu	5
List novokňazom	8
Čo ich naučila služba blíznym	12
Panna Mária – Rozväzovačka uzlov	16
Kvety do duchovnej kytice	19
Boh mlčí, keď načúva	21
Fatima stále aktuálna	24
Svedectvá a spomienky	27
Svedectvá z kríža	29
Ohlasy	30
Informácie	31
Osemsmerovka	32

Máj je mesiac, v ktorom slávime spomienku Fatimskej Panny Márie. Ruženec, pôst a modlitby, ku ktorým nás vyzýva na tomto mieste Panna Mária, veľakrát dokázali zázraky. Duchovne sa spojme a o to vrúcnejšie sa modlime za ukončenie pandémie a nepokojov vo svete, hlavne na Ukrajine.

Sestrička Bernadeta sa vždy utiekala pod ochranu Panny Márie. Verila, že ona ju vyslyší a vyprosí, o čo ju prosí. Prosme teda ja my. Opatrujme svojich blízkych chorých, pomáhajme im a buďme pre nich oporou.

Blíži sa čas, keď budú vysvätení novokňazi. Už teraz na nich pamätajme vo svojich modlitbách. Oni sa počas celého svojho kňazského života budú modliť a prinášať obety za Cirkev, ktorú tvoríme my všetci.

Viera Kuchtáková, členka RN

Loretánske litánie

– história a duchovný význam

Loretánske litánie sú spojené z mestom Loreto. Je to pútnické miesto v strednom Taliansku (provincia Ancona). Tamojší mariánsky pútnický kostol stojí na pahorku pri pobreží Jadranského mora. Pôvodne to bol vrch, na ktorom rástol vavrínový háj, ktorý vlastnila pani menom Laureta. V latinčine je slovom *laurea* nazývaný vavrín. V bazilike nad morom sa ukrýva kaplnka, ktorú nazývame Domček Božej Matky. Uctieva sa v nej Loretánska Madona s Ježiškom v náručí. Socha má čiernu farbu.

Stredoveká legenda hovorí, že v roku 1291, keď sa definitívne ukončili križiacke vojny v Palestíne, murované steny Máriinho domu boli

„tajomným anjelským spôsobom“ prenesené najskôr do dnešnej Rijeky v Dalmácii. Nazaretský domček našli údajne drevorubači cestou do práce na kopci Tersato ráno 10. mája roku 1291. Bola to malá kamenná stavba, ktorá tam predtým nestála. Nemala žiadne základy, stála iba na tráve. Vo vnútri sa nachádzal krb, police, stôl, kamenný oltár s krížom a socha Panny Márie s Ježiškom na rukách. Správa o objavení domčeka vyvolala rozruch. Po krátkom čase došlo k náhlemu uzdraveniu ťažko chorého Alexandra de Giorgi, ktorý sa vraj predtým modlil k tajomstvu zvestovania. Ľuďom odovzdal tento uzdravený muž odkaz Panny Márie,

že kamenný domček je vlastne nazaretským domčekom Svätej rodiny. Miestny panovník Mikuláš Franga následne poslal do Nazareta štyroch mužov, aby zistili, či je to pravda. Vrátili sa s tým, že v Nazarete skutočne našli už len základy bez domu a zvyšky odneseného domčeka mali taký istý materiál i rozmery, aký mal domček, ktorý sa u nich objavil. Kostolík na kopci Tersato sa stal okamžite cieľom pútnikov z celej Dalmácie. Dlho tam však nezostal. O pozemok pod Svätým domčekom sa vraj škaredo sporili dvaja muži; iné legendy vravia, že pútnikov prepadávali zbojníci. Anjeli teda dom Svätej rodiny zdvihli a z Dalmácie ho preniesli do Loreta, bolo to v noci z 9. na 10. decembra roku 1294.

Historické a archeologické výskumy, ktoré boli v posledných desaťročiach vykonané vo svätyni Domčka Panny Márie, potvrdili starú tradíciu. Kaplnka, ktorá je považovaná za dom Svätej rodiny, bola s najvyššou pravdepodobnosťou naozaj privezená z Palestíny. Výskumy v nazaretskom Chráme zvestovania i v Chráme zvestovania v Lorete potvrdili, že pôvodný dom Ježišovej Matky pozostával z dvoch priestorov. Prvý priestor, jaskyňa vytesaná do skaly, je pod bazilikou v Nazarete.

Druhým priestorom domu bola veľká predná izba pozostávajúca z troch murovaných stien pripojených k otvoru spomínanej jaskyne.

Vďaka archívny výskumom sa podarilo osvetliť i legendu o anjeloch a dnes je všeobecne akceptovaná hypotéza, že steny Máriinho domu boli do Loreta privezené po Stredozemnom mori loďou. Transport však iniciovala šľachtická rodina s menom Angeli (tzn. Anjeli). Dokument zo septembra roku 1294 svedčí, že Niceforo Angeli, panovník z Epíri, pri príležitosti svadby svojej dcéry Ithamar s Filippom z Taranta, štvrtým synom neapolského kráľa Carla II. d'Angio, odovzdal veno, ktorého súčasťou boli sväté kamene prinesené z Domu našej Panej, Panny, Božej Matky.

Kresťanská liturgia, ale i ľudová zbožnosť oddávna pozná formu krátkych, takzvaných strelných modlitieb. Tieto modlitby sa postupne spájali do väčších celkov, ktoré prednášal diakon alebo lektor, a zhromaždené spoločenstvo na ne odpovedalo prosebnou formulou. Samotné slovo litánie je odvodené z gréckeho slova litaneia, ktorého základ tvorí lité – prosba, modlitba. Slovesá odvodené od tohto slova majú význam vzývať, úpenlivo prosiť o odpustenie, zľutovanie či

niečo si vyprosiť. Ak už poznáme etymologický základ slova litánie, je pre nás jednoduchšie pochopiť aj túto vzácnu modlitbu. Litánie sa čoskoro stali súčasťou ľudovej zbožnosti. Prvé zmienky o litániách k svätým na kresťanskom Východe pochádzajú z konca 5. storočia, na Západe zo 7. storočia. Cirkev však poznala modlitbu k svätým omnoho skôr, už od čias prvých kresťanských mučeníkov, o čom svedčí množstvo zachovaných epitafov.

V stredoveku sa začali objavovať aj litánie k Božej Matke. Loretánske litánie boli zostavené o čosi neskôr, kon-

com 15. alebo začiatkom 16. storočia. Vznikli z viacerých starších mariánskych litánií a verejne sa začali používať v talianskom pútnickom mieste Loreto. Odtiaľ je aj názov Loretánske litánie, ktoré sa postupne rozšírili do západnej Cirkvi a úradne ich schválil pápež Sixtus V. v roku 1587. Loretánske litánie sú prosebnou a zároveň meditatívnou modlitbou. Jednotlivé invokácie sú prebraté zo Svätého písma a zo starých liturgických modlitieb k Bohorodičke. Opakované zvolávanie príhovoru Božej Matky je prejavom skrúšeného a pokorného srdca prosiaceho človeka. Invokácie, ktoré litánie obsahujú, poukazujú na tajomstvá spásy spojené so životom Panny Márie. Ide o účinnú a užitočnú modlitbu, ktorá najkrajšie vyznieva v spievanej forme. Pri jej prednese možno získať čiastočné odpustky. Pápeži v posledných rokoch pridávali aktuálne invokácie, napr. Matka Cirkvi, Kráľovná rodiny.

Pápež František v roku 2020 rozhodol o tom, že do litánií budú pridané tri nové invokácie k Panne Márii. Oslovovaná bude ako *Matka milosrdenstva*, *Matka nádeje* a *Útecha migrantov*. Loretánske litánie sa Cirkev odporúča spoločne modliť najmä v máji, ktorý je tradične zasvätený Preblahoslavenej Panne Márii.

Vdp. Gabriel Brenda

Milujem svoju nebeskú Mamu

Vlani sa v druhom čísle nášho časopisu otec biskup Mons. Stanislav Stolárik venoval téme: Úcta k Panne Márii v rodine. Nielen vďaka tomu vieme, že je veľkým mariánskym ctiteľom, a preto sme mu položili niekoľko otázok týkajúcich sa mariánskej úcty.

Otec biskup, kedy a kde sa začala vo vašom živote formovať mariánska úcta?

Všetko by som prirovnal k potôčiku, ktorý postupne mohutnel. Bolo to v našej rodine a dovoľím si povedať, že tak sa to dialo v takmer každej veriacej rodine. Rád odporúčam aj dnešným rodinám, aby to tak pokračovalo, zvlášť pokiaľ dieťa rastie a je v domácom prostredí.

Kto z ľudí mal a možno aj dnes ešte má podiel na tejto formácii?

Bola to moja mama, ktorá ma postupne učila modliť sa ruženec, viedla k praktizovaniu prvých piatkov i sobôt. Babku som už nezažil, ale v mnohých rodinách týmto prvým krokom viery a mariánskej úcty učia starí rodičia, ako to rád spomína a vyzýva k tomu aj pápež František. Spočiatku som všeličomu rozumel len veľmi málo, ale do môjho života sa vniesol tento návyk. Práve to je veľmi dôležité vo výchove: vniesť do srdca dieťaťa prirodzený

návyk života viery. V kňazstve sa mariánska úcta vo mne posilnila, vygradovala, keď som bol farárom na mariánskom pútnickom mieste v Obišovciach a bolo prirodzené, že Panna Mária si našla pevné miesto v mojom biskupskom hesle i znaku. Prečo „s Duchom Svätým“, si môžete prečítať na našej stránke (www.burv.sk). V jednoduchosti by sa dalo povedať, že tak ako na Nový rok začíname v našich chrámoch vzývaním Ducha Svätého a s Bohorodičkou, aj ja som chcel začať svoju biskupskú službu takto a v tomto duchu chcem ísť až do konca života. Lebo s Máriou sa ide k Ježišovi, nemôže tu chýbať sv. Jozef a Duch Svätý dáva potrebné svetlo i silu pre životnú cestu.

Na Pannu Máriu môžeme hľadať z viacerých pohľadov. Vyzývame ju napr. ako Matku Božiu, ako Sedembolestnú, Nepoškvrnenú alebo podľa miest, na ktorých sa zjavila: Lurdskú či Fatimskú...

Rozličným spôsobom nám ju približujú aj jednotlivé invokácie z Loretánskych litánií. Ktoré z tých mnohých mien je vám osobne najbližšie?

Invokácie z Loretánskych litánií nám pripomínajú úžasné bohatstvo milostí, ktoré Panna Mária dostala od Boha a vďaka jej dennému „áno“ Bohu, milosti v nej stále rástli. Kým všetkým je pre nás Panna Mária! Milujem svoju nebeskú Mamu, nech sa vzýva akýmkoľvek titulom. Určite mi je veľmi blízka zvlášť ako Nepoškvrnená, Lurdská, Fatimská Panna Mária, samozrejme Levočská, Obišovská, Šaštínska... Musím však priznať, že keď som prišiel ako diecézny biskup do Rožňavy, našiel som tam kópiu obrazu Salus Populi Romani, významnej ikony, ktorá sa nachádza v Bazilike Panny Márie Snežnej v Ríme. Hneď som ju nazval Rožňavská Panna Mária. Ona pomáhala už našim predkom a aj teraz účinne chráni nás, svoje deti a pomáha nám. Teda k nej sa v našej Rožňavskej diecéze utiekame s dôverou a ju vzývam najčastejšie.

Panna Mária vo Fatime žiadala o zasvätenie Ruska Panne Márii. Stalo sa tak už viackrát. Urobil to aj sv. Ján Pavol II. a nedávno pá-

pež František. Ako vnímate túto určite dôležitú skutočnosť?

Myslím si, že tí čitatelia, ktorí ma už poznajú, vedia, že som širiteľom pobožnosti, ktorú žiadala Panna Mária vo Fatime, a vôbec posolstva, ktoré nám zanechala už pred 105 rokmi. Kto pozná toto posolstvo, určite uzná, že je živé a veľmi aktuálne aj pre naše časy. Modlitba, pôst, pokánie, prosby, obety za obrátenie hriešnikov, zasvätenie sa Nepoškvrnenému Srdcu Panny Márie. Veľmi som sa potešil, keď bolo zverejnené rozhodnutie Svätého Otca Františka o zasvätení ľudstva a zvlášť Ruska a Ukrajiny Nepoškvrnenému Srdcu Panny Márie. S veľkou radosťou som sa s ním spojil v tomto úkone a 25. marca 2022 som touto modlitbou aj ja vykonal zasvätenie v Rožňavskej katedrále. Kto verí odkazu Panny Márie z Fatimy, že „od vykonania tejto pobožnosti spolu so zasvätením Nepoškvrnenému Srdcu Panny Márie bude závisieť vojna alebo mier vo svete,“ isto nepochybuje o nesmiernej hodnote zasvätenia, ktoré inicioval Svätý Otec František.

Zasvätiť sa – zveriť sa Panne Márii. Tejto téme sa venoval aj sv. Eudovít Mária Grignon z Montfortu, ktorý istým spôsobom

ovplyvnil aj mladého Karola Wojtyłu, neskoršieho pápeža Jána Pavla II. Čo to vlastne znamená v živote kresťana?

Jednoducho povedané: úplne sa odovzdať Bohu cez Nepoškvrnené Srdce Panny Márie. Dať svoju existenciu Panne Márii, akoby sme jej úplne patrili. Prečo nie priamo Bohu? Samozrejme, úplne patríme Bohu, zasväcujeme sa Božskému Srdcu, a to je dobré, to je jedna z najlepších vecí, čo môžeme urobiť. Avšak prečo nepoužiť tú krásnu, priamu cestu cez zasvätenie sa Panne Márii? Lebo v tomto prípade nás na našej pozemskej ceste s istotou sprevádza Mama, ktorá je zároveň Kráľovnou. A keď sa Ona postaví pred Kráľa – svojho syna Ježiša Krista a rozpráva s ním o nás – svojich deťoch, oroduje za nás... nie je to krásne a veľmi účinné? A keď mu prinesie naše často biedne malé skutky, ktoré ona očistí, ozdobí, či sa nezapáčia viac Kráľovi?

Ako by mal človek dnešných čias kráčať svojou životnou cestou spolu s Pannou Máriou k Ježišovi?

Ako s mamou. Dieťa, ktoré má dobrú mamu, tak ju miluje. Ona je pre neho vzorom, podľa jej slov a príkladu života sa v dieťati formujú postoje, správanie... Dieťa má

k mame dôverný vzťah, často sa s ňou rozpráva, nebojí sa prosiť, hovoriť o svojich radoostiach i trápeniach... Panna Mária je nám blízka a chce nám byť blízka. Dala nám príklad svojim „fiat“ daným Bohu a zanechala nám „testament“, keď nám prikázala: „Urobte všetko, čo vám (Ježiš) povie“ (porov. Jn 2, 5). Ale chcem dodať: Kráčajme aj spolu so sv. Jozefom. Veď kde je Mária, tam je v jej blízkosti Jozef. Obrazne povedané: chytíme sa jednou rukou Máriinej ruky a druhou Jozefovej. Alebo ešte lepšie – dovoľme Márii a Jozefovi, aby nás oni chytili za ruku, lebo keby bolo zle, my by sme sa týchto rúk mohli pustiť, ale oni nás nepustia, nech by bolo

akokoľvek zle. Získame rovnováhu v kráčaní, aj v tom namáhavom, a môžeme si byť istí, že oni dvaja nás povedú bezpečne k Ježišovi, pre ktorého žili, pracovali, trpeli, ktorého z celého srdca milovali.

V čom by ste chceli povzbudiť našich čitateľov?

Byť v Rodine Nepoškrvnenej je šťastím pre jej členov, ale aj pre tých, ktorí sú obsiahnutí v ich modlitbách. Značná časť z vás ste trpiaci a chorí. Vždy si bud'te istí, že vaše obety a modlitby sú veľmi dôležité, svet ich potrebuje, svetový mier ich potrebuje, v tomto období zvlášť trpiaca Ukrajina a utečenci. Modlite sa s dôverou k Panne Má-

rii. „Klopte“ jej prostredníctvom na Božské Srdce, prameň všetkého dobra. Všetkých vás rád žehnám a do úmyslov vašich modlitieb zverujem aj svoju službu pastiera a mne zverenú diecézu.

Otcovi biskupovi ďakujeme za rozhovor, ale aj za každé slovo povzbudenía či už pri osobnom stretnutí, napr. na púti v Lurdoch, alebo prostredníctvom komunikačných prostriedkov. Vďaka za jeho príklad kráčania životom s Máriou. Aj naďalej chceme jeho náročnú biskupskú službu a službu všetkých otcov biskupov sprevádzať svojimi modlitbami.

Za rozhovor ďakuje sr. M. Alžbeta

List novokňazom

Drahí bratia novokňazi, členovia Rodiny Nepoškrvnenej sa denne modlia posvätný ruženec na spoločné úmysly. Na prvom mieste pamätajú na Svätého Otca, otcov biskupov a kňazov. Okrem toho sa každoročne viacerí po zrelom uvážení prihlásia, že chcú až do svojej smrti sprevádzať svojimi modlitbami jedného z novokňazov. Tak je tomu aj v tomto roku. List, ktorý pri príležitosti kňazskej vysviacky adresujeme našim novokňazom, má v tomto roku trochu inú podobu. Nenašiel ju niekto z našich členov, ale je to list, ktorý napísal poľský kňaz Miroslaw Cholewa (1957), farár farnosti sv. Márie Magdalény v Magdalenke pri Varšave, svojim mladším spolubratom. List bol uverejnený v publikácii, ktorú vydalo vydavateľstvo Bernardinum. Nech je pre vás povzbudením na ceste vašej služby, na ktorú nastupujete kňazskou vysviackou.

Drahý mladý brat,
 pýtaš sa ma, svojho staršieho brata, čomu máš venovať pozornosť, aby si ako novokňaz dobre začal svoju dušpastiersku službu vo farnosti. Podelím sa s Tebou o niekoľko zamyslení, ktoré sa zakladajú hlavne na osobných skúsenostiach, omyloch, úspechoch i hľadaniach. Určite máš mnoho zápalu, túžob, ale i obáv, aký je farár, akí sú farníci... Možno sú niektoré moje rady zbytočné, niektoré však možno využiješ.

Po prvé, váž si ľudí a ich prácu. Všimni si u iných dobro a docenň vklad spolupracovníkov i predchodcov. Čo totiž môže byť alternatívou? Nariekanie a kritizovanie všetkého, čo bolo predtým, a to nevedie k ničomu dobrému. Úctu k iným a ich práci môžeš vyjadrovať mnohými spôsobmi. Preukazuješ ju, keď pozorne vypočuješ mienku druhého, keď sa pýtaš na rôzne veci alebo sa obraciaš o pomoc a vysvetlenie. Veľmi dôležité sú slová „ďakujem“ a „prosím“.

Nebolo by dobre, keby si sa objavil v novej farnosti ako „mudrc“, ktorý vie všetko najlepšie. Týmto spôsobom hneď vyvoláš nepotrebný konflikt s farárom, inými kňazmi i veriacimi laikmi. Nebráň svoje názory do vysilenia, ale vypočuj

pozorne predstavy iných, ktoré sa líšia od Tvojich.

Daj si čas na poznanie nového prostredia, už vypracovaných dušpastierskych procedúr a foriem. Pozri, ako funguje farnosť v celom liturgickom roku. Všetko je pre Teba nové; potrebuješ teda viac času, aby si sa náležite pripravil na homílie, katechézy, stretnutia formačných skupín. Treba od začiatku robiť solídne plány, ktoré budeš môcť potom budovať a naprávať.

Po druhé, postaraj sa o pozitívny postoj k životu – v tom, čo Ťa obklopuje a stretáva, hľadaj stopy Božieho pôsobenia. Často používaj slovo „ďakujem“ tak voči Pánu Bohu, ako i ľudom. V závislosti od toho, čo hľadáme, vždy nájdeme dôvody na vďačnosť i radosť, alebo na nariekanie i nespokojnosť, čo iba upevňuje postoj nárokov. Zaujímavé, že kňazi, ktorí ako mladí, vždy mali „hlúpych“ farárov, sami, keď sa stanú fararmi, majú „hlúpych“ kaplánov... Nebojuj s inými duchovnými a nebuduj opozíciu voči komukoľvek. Váž si bratov v kňazstve, pracujúcich v kúrii, súde či v kňazskom seminári.

Po tretie, buď pripravený na odpustenie a odprosenie, zvlášť voči najbližším. Napriek úsiliu sa vždy vy-

skytne správanie, slová i gestá, ktorými sa navzájom raníme. Niet prečo pestovať urážky, keď Ti niekto spôsobí nepríjemnosť. Maj odvahu odprosiť, keď Ty spôsobíš takú nepríjemnosť a bez odporu povedz: „Odpustite mi.“

Po štvrté, objav svoj rytmus života: práce, modlitby i odpočinku, bytia sám ako aj s inými. Pán Boh nás tak stvoril, že potrebujeme v tom všetkom rovnováhu, a táto rovnováha bude podliehať zmene podľa miery plynutia rokov. Hľadaj spôsob osobnej formácie. Nech Ti na ňu slúži modlitba, dni obnovy i duchovných cvičení ako aj vhodné čítanie. Veľmi Ti bude pomáhať stály spovedník a najlepšie aj duchovný vodca, pred ktorým sa budeš v rozhovore otvárať a ktorý bude overovať Tvoje voľby.

Úprimne sa bojím o Teba, ak budeš často hovoriť „Nemám čas“ – na jedlo, na odpočinok, na pokojnú modlitbu, meditáciu, na prípravu prác, na stretnutie s priateľmi. Nebezpečné je stále náhlenie a život v neustálom strese, lebo sa to môže skončiť zástavou srdca alebo psychickým či duchovným vyhorením. Dohodni si s farárom svoje eventuálne zaangažovanie mimo farnosti a nerob nič na vlastnú päsť, lebo

skôr či neskôr dôjde ku kolízii týchto záväzkov.

Po piate, pamätaj, že ako kaplán si spolupracovníkom farára, si mu daný na pomoc a k jeho dispozícii. Cít sa spoluohospodárom vo farnosti a spoluzodpovedný za ňu, hojne a tvorivo sa angažuj v dušpastierstve. Nebolo by dobre, aby si v službe používal zásadu „odtiaľ – potiaľ“ alebo „ani gram naviac“.

Nie vždy sa dá všetko predvídať a naplánovať, treba teda istú pružnosť a dispozíciu z Tvojej strany. Vítaná je aj kreativita a dobré nápady, ktoré Ti prídu do hlavy, keď pozeráš na dušpastierstvo sviežim okom. Úplne iná je spolupráca, keď vidno, že spolupracovník je ochotný pracovať, pomáhať či zastupovať. Ale tiež v situáciách, keď nemôžeš pomôcť kvôli iným povinnostiam, jasne a spokojne i dobrosrdečne to vyjadri. Dobrá

komunikácia medzi spolupracovníkmi, to je polovica úspechu.

Usiluj sa tiež pokojne prijímať upozornenia iných, ktoré sa týkajú Tvojej služby či konkrétnych chýb. Neoplatí sa podozrivo chápať mienku iných osôb na svoju adresu, lebo to nemusí byť útok na Tvoju nezávislosť, dobiedzanie alebo snaha pokoriť Ťa; upozornenia sú pre Tvoje dobro a pomôžu Ti v práci na sebe.

Povzbudzujem Ťa k solídnej príprave na povinnosti a k úprimnému zaangażovaniu do týchto úloh. Poznávaj rôzne formy dušpastierskej práce a buď pripravený sprevádzať laikov z rôznych skupín, dokonca aj vtedy, ak sa s nimi úplne neidentifikuješ, pretože majú „inú duchovnosť“, ako sú Tvoje osobné preferencie. Nepretváraj tiež tieto skupiny na svoju podobu, ale usiluj sa ich sprevádzať v súlade s ich charizmou.

Po šieste, postaraj sa o vzťahy s najbližšími – treba sa o ne starať a vynaložiť úsilie na ich budovanie. Prirodzeným miestom stretnutia je spoločné stolovanie a nebolo by dobre sa mu vyhýbať. Podobne nie je dobre, ak chápeme spoločný stôl ako bar rýchlej obsluhy, rýchle zjedenie obeda a utekanie alebo vôbec vyhýbanie sa týmto stretnutiam a hľadanie ospravedlnení. Váž si

okrem toho prácu osôb pracujúcich v kuchyni a chodievaj na stravu presne, zvlášť keď sú pripravené teplé jedlá. A ak sa stane, že budeš meškať alebo sa Ti nepodarí prísť načas k stolu, tak upovedom kuchyňu, aby na Teba nečakali.

Spoločný stôl na fare je miesto stretnutia, zdieľania radostí i ťažkostí, jednoducho miesto rozhovoru, niekedy aj určenia konkrétnych dušpastierskych úloh alebo delenia sa s názormi, čo sa týka rôznych mimocirkevných vecí. Počas jedla nehľadaj do smartfónu, ignorujúc ostatné osoby. Nie je dobré pri stole úplne mlčať, nezapájať sa do rozhovoru, ale tiež nie je dobré dominovať a vnucovať svoje rozprávanie na každú tému. Treba sa pokojne vyjadriť, ale tiež počúvať, lebo takto môžeme veľa dať jeden druhému.

Povzbudzujem Ťa, aby si k životu pristupoval v duchu vd'ačnosti Bohu i ľuďom, neprotestoval proti všetkému a všetkým a tiež nest'azoval sa na predstavených a iných ľuďoch. Človek vždy nachádza diery v celku, keď ju hľadá, ale vždy nájde aj dôvody k vd'ačnosti i radosti, lebo každý deň dostávame hojné dary od Pána Boha skrze ľudí.

Každodennosť nás formuje v závislosti od nášho prístupu a ovocie

zberáme v starobe. Zaujímavé je, že v starobe sa niektorí kňazi stávajú zvlášť zlostnými starcami, od ktorých sa ľudia držia ďaleko, alebo sa stávajú pokojnými seniorami, na ktorých ľudia lipnú, radi vy-

užívajú ich službu hoci aj v spovednici.

Ďakujem Ti, že si dočítal môj list do konca.

Miroslav, starší brat v kňazskej službe
Z poľštiny preložil Mons. D. Brňák

Čo ich naučila služba blížnym

V Domčeku Anky Kolesárovej vo Vysokej nad Uhom vykonáva tri roky svoju službu aj sestra M. Benjamína z Kongregácie Milosrdných sestier sv. Vincenta – Satmárok. Po vypuknutí vojny na Ukrajine sa forma jej služby veľmi zmenila, pretože Domček sa stal miestom prijatia pre vojnových utečencov z Ukrajiny. Všetci, ktorí sa rozhodli ponúknuť svoje sily do služby týmto bratom a sestram, nastúpili do zvláštnej Božej školy. Čomu sa v nej učia? Odpoveď nám môžu dať svedectvá niekoľkých z mnohých obetavých žiakov tejto nezvyčajnej školy.

Moja služba utečencom začala hneď po vypuknutí vojny a to prípravou Domu sv. Jozefa. Pri obliekaní postelí sme zistili, že nám chýba zopár paplónov a vankúšov. V duchu som sa modlila, aby Pán poslal dobrodincov, ktorí by nám pomohli, aby sa tí, ktorí k nám prídu, mali čím prikryť. Dobrovoľníčka Zuzka mi už asi o tri dni zahlásila, že ktosi doniesol práve toľko vankúšov a paplónov, koľko nám chýbalo, a dokonca daroval aj šatstvo, drogériu, čistiace prostriedky... Duchovný otec Pavol Hudák, rektor Domčeka, nám v piatok porozdel'o-

val služby a povedal, čo nás asi čaká. Mne prideliť varenie v kuchyni. Vedela som, že to nebude iba pre dvadsať ľudí ako doteraz. Zatiaľ som nikdy nevarila pre sedemdesiat a viac ľudí, a preto som ho hneď poprosila o požehnanie pre tím, ktorý bude pracovať v kuchyni. V duchu som si povedala so sv. Faustínou: „Ježišu, dôverujem ti!“

Najprv to bolo iba nekonečné varenie čaju pre utečencov, ktorí čakali na hraniciach aj dvanásť hodín v mraze a vetre. Už v noci z piatka na sobotu k nám prišlo tridsať ľudí, ktorí sa u nás zohriali,

najedli, vyspali a pokračovali v ceste do Čiech, Poľska, Nemecka, zväčša za svojimi príbuznými. Neskôr to boli študenti z Nigérie, Indie..., ktorí čakali na lietadlá do svojich krajín. Veľmi málo jedli. Náš chlieb im spôsobil žalúdočné ťažkosti. Dobrovoľníčka Zuzka sa nedala odradiť a hľadala spôsob ako ich nasýtiť. Prišla na to, že v každej krajine na svete sa jedáva ryža, vajíčka a zelenina. To všetko sme mali, iba tej zeleniny ubúdalo. Začali sme sa modliť k nebeským patrónom, ktorí majú na starosti kuchyňu, aby pomohli. A naozaj zeleniny pribúdalo a dobrodincov tiež. Prinášali nielen trvanlivé potraviny, ale aj zeleninu a dokonca domáce koláčiky, pagáčky aj chlebičky. Keď som videla všetky tieto dobroty, stále mi prichádzali na um slová žalmu: „Pán ochraňuje cudzincov.“

Keď som jedno ráno šla pozrieť do jedálne, či je už všetko na stole, prihovorila som sa mladej žene. Pýtala som sa jej, odkiaľ je a či dobre spala. Pochádzala z dedinky od Kyjeva. Sama začala rozprávať, ako ju vo štvrtok ráno zobudil hluk rakiet.

Utekala vonku v pyžame, iba sveter prehodila na seba. Vonku videla, ako na ich dedinu padajú rakety a ľudia utekajú smerom do lesa. Utekala za nimi... V lese bol ešte sneh a mráz. Ukazovala mi, ako sa všetci spolu k sebe túlili, lebo im bola veľká zima. Všetci sa modlili ruženec k Matke Božej. Takto prítulení k sebe a modliaci sa strávili dva dni. Nič nejedli, pretože nič nemali, iba lízali sneh zo zeme. Do dediny sa nemohli vrátiť, lebo sa neustále strieľalo. Po dvoch dňoch, keď to utíchlo, utekala domov. Ich dom stál, ale susedov nie. Zobrala chytro doklady, pár vecí a ponáhľala sa na vlak. Išla peši celý deň. V jednej dedine jej dali suchý chlieb, aby prežila. V kláštore v Ľvove dostala teplú polievku, vyspovedala sa a autom ju zaviezli k vlaku. Na Slovensko cestovala päť dní.

Veľmi ma to dojalo. V očiach som mala slzy. Objala som ju tak silno, ako som vládala. Po chvíli pozrela na mňa a povedala: „Bude dobre! Ver, bude dobre! Boh chce, aby som ešte žila. Má so mnou plán. Bude dobre, ver bude dobre.“

Služba utečencom ma naučila viac dôverovať Bohu, nemať strach robiť aj to, čo si myslím, že nedokážem.

Sr. M. Benjamína, Satmárka

K službe na hranici ma viedla láska k Ukrajine a tiež veľká bolesť z toho, čo jej ľuďom robia. Mám tam priateľa, mnohých kamarátov, kamarátky a učiteľky, s ktorými ma vojna zo dňa na deň rozdelila. Mám o nich strach, chýbajú mi, cítim, čo prežívajú a tá bezmocnosť a nemožnosť akokoľvek im pomôcť mi prvé dni nedávala spať. Modlila som sa, aby ma Boh v tejto situácii použil, ak chce. A on ma použil a verím, že ešte bude mnohými spôsobmi používať. V tejto službe sa cítim byť bližšie k mojim drahým a cítim, že sme v tom všetci spolu.

Každý vypočutý príbeh mi dodáva silu, odvahu a odhodlanie pre vernosť skutočným hodnotám, nech sa deje čokoľvek. Boh ma dnes učí pokore, učí ma spoliehať sa už nie na seba, lebo som slabá, ale naňho.

Paradoxne, v tých najhorších chvíľach sa dáva spoznať tými najzázračnejšími spôsobmi a cez tých najnepravdepodobnejších ľudí. Je to taký Boží rýchlokurz života. Ťažký, ale veľmi efektívny a aj fascinujúci. Som nekonečne vďačná, že v tejto chvíli nachádzam útočisko v Domčeku Anky Kolesárovej. Domček a ľudia v ňom sú teraz pre mňa istotou a zdrojom veselosti. Veľa pre mňa znamená podpora, starostlivosť a láska, ktorej sa nám tu každému osobitne dostáva, keď to aj my dobrovoľníci sami potrebujeme. Každý deň tu počujem a zažívam veci, ktoré mi potom ešte dlho neschádzajú z mysle, menia moje vnímanie a vnútro a vytvárajú vo mne priestor, aby vo mne mohol žiť ON. Asi práve Boh žijúci v ľuďoch je liek na to, čo sa deje vo svete.

Žaneta (29),

tľmočníčka slovanských jazykov

Tento čas mi dal dosť slz – súcitných, smutných, ale aj veľa slz radosti a obrovského prežívania jednoty so slúžiacimi aj s tými, ktorí utekajú. Dalo mi to vedomie, že môj život má zmysel, že som tu rád, že sme tu spolu, že sa spolu modlíme a že spolu slúžime. A ľudia, kto-

rí prišli vystrašení, odchádzali s úsmevom...

Dávid (22), brat kapucín

Slúžil som utečencom v kultúrnom dome vo Vysokej nad Uhom a neskôr aj na hranici vo Vyšných Slemenčiach. To, čo som prežil na týchto miestach, bolo pre mňa požehnaným časom. Zažil som silné chvíľky s Bohom aj s ľuďmi z Ukrajiny. Na tomto mieste som cítil takú veľkú lásku a požehnanie! Prúdi to odtiaľ preto, že každý kto tu je, chce konať dobro a to dobro je tu cítiť. Je to obohacujúce a silné zároveň. Spoznal som tu nových a úžasných ľudí, spoznal som viac Boha, lebo predtým som trochu odbočil z cesty, a ten plamienok sa zase rozhorel. Pamätám si, ako Matka Tereza povedala: „Robte malé skutky s veľkou láskou.“ Tieto malé skutky vykonané s veľkou láskou potom spôsobia ďalšie obrovské dobré skutky.

Matej (21), študent konzervatória

V decembri minulého roku som sa dostala do náročnej a bolestnej životnej situácie. Keď som o tom rozprávala s blízkou, zrelou a skúsenou osobou, poradila mi, aby som skúsila naplniť najbližšie obdobie službou podľa slov Svätého písma:

„Keď lámeš chudobným svoj chlieb, potulných bedárov zavedieš do domu, ak vidíš nahého, zaodeješ ho... Vtedy ako zornica vypukne ti svetlo a uzdravenie ti náhle vyklíči...“ (Iz 58, 7-8). Či som mohla vtedy tušiť, že na Ukrajine sa schýľuje k vojne, že tu budú ľudia, ktorí budú donútení opustiť svoje domovy?! Keď sa to stalo skutočnosťou, chcela som pomôcť aspoň v malých a nepatrných veciach.

Čo som objavila? Objavila som silu lásky a súcitu. Tomu Ukrajinci rozumeli aj bez slov. A tiež sa potvrdili spomenuté slová Písma, lebo pri službe som zabúdala na svoju bolesť. Zakúsila som silu a krásu spoločného zdieľania a vytvárania spoločenstva. Oslovila ma aj ochota toľkých mladých ľudí z celého Slovenska zameniť svoje pohodlie za prebdené chladné noci a dni na hraniciach, aby tam svojou prítomnosťou vytvorili atmosféru prijatia.

Katarína (36)

Aj naďalej sa spájajme v modlitbe za pokoj na Ukrajine i na celom svete. Modlime sa za ľudí, ktorých zasiahli hrôzy vojny a sprevádzajme svojimi modlitbami všetkých, ktorí sa akýmkoľvek spôsobom snažia zmieriť ich bolesť a utrpenie.

Panna Mária – Rozväzovačka uzlov (15. časť)

V minulej časti úvah o Panne Márii – Rozväzovačke uzlov sme hovorili o Márii, ktorá nám môže pomáhať s problémami, s ktorými sa stretávame v rodine. Je to preto, lebo ona sama patrila do rodiny, ktorá mala problémy a musela im čeliť. Hovorili sme o problémoch dnešných rodín.

V tejto časti úvah o Panne Márii – Rozväzovačke uzlov si povieme o niektorých útokoch zlého ducha na rodinu, ako je nevera, pripútanosť k peniazom. Budeme hovoriť o potrebe odpočinku a o tom, ako rodina dnes prežíva nedel'u, ako si nevieme nájsť čas na seba navzájom a na Boha.

Vieme, že zlý duch sa vždy snaží nájsť našu slabú oblasť, na ktorú zaútočí. On vie, kde sú naše uzly. Vie aj to, že keď žijem v problémoch, tak som slabý. Zlý duch vstúpi cez toto okno, aby mnou zatriasol a aby som padol. Aké sú typy útokov zlého ducha v týchto situáciách?

Jedným z jeho útokov je nevera. A toto je morom v rodine. Prečo? Vždy sa to dialo, ale v dnešnej dobe strácame pojem o závažnosti tejto veci. V dnešnej dobe je liberálna mentalita. Čo je na tom, že sa vyspím s inou ženou, keď naďalej milujem svoju manželku?! Je to taká mentalita, ako keby som sa išiel najesť do reštaurácie. Milujem jedlo, ktoré navarila moja manželka, pravidelne jem doma. Ale čo je na tom,

keď si raz za čas zájdem najesť sa do reštaurácie. Zraňujem týmto spôsobom moju manželku? V žiadnom prípade. Mnohí to takto vnímajú aj v prípade, keď si občas zájdu za inou ženou. Hovoria: „Nikdy si ani nepredstavím, že by som odišiel od mojej manželky, že by som rozbil rodinu. Milujem svoju rodinu, ale niekedy jednoducho potrebujem toto rozptýlenie, aby som unikol od reality života a od rodiny. Čo je na tom zlé?“ Takže nevera sa v mentalite dnešného sveta stáva niečím, čo je v norme zákona.

Ďalším útokom na rodinu je pripútanosť k peniazom. V dnešnej dobe ženy pracujú. Na tom nie je nič zlé. Ale na všetkom je niečo, čo je pozitívne aj negatívne. V dnešnej

dobe máme v rodine dve výplaty. A diabol vstupuje do tejto situácie porovnávaním jednej výplaty s druhou. Dva platy robia z týchto dvoch osôb dvoch jednotlivcov. A vzniká rozpor: „Ja nepotrebujem teba!“ – a druhá stránka odpovedá: „Ani ja nepotrebujem teba!“ Takže sme nezávislí, pretože ekonomicky nezávislí sme. Je tam pripútanosť k peniazom. A to až takým spôsobom, že zarábanie peňazí sa stane tým najvyšším cieľom v rodine. Je to súťaženie. Niekedy to vytvára žiarlivosť medzi mužom a ženou. Obzvlášť, ak plat manželky je vyšší ako plat manžela. V dnešnej dobe máme oveľa viac príležitostí, ako sme mali pred dvadsiatimi rokmi. A to aj skrze Európsku úniu. Mnohí môžu odísť pracovať von, do cudziny. A niekedy zistíš, že tvoja dcéra zarába viac ako ty. Častokrát potom vzniká žiarlivosť medzi otcom a synom alebo dcérou. Ak si nedáme pozor, diabol nájde tieto obmedzenia a rozbije rodinu. Hektický život, ktorý zijeme, nám necháva takmer žiaden čas na seba, na nás samých. Hoci Boh nám dal jeden deň v týždni, kedy máme odдыхovať. Pretože Boh vie, že máme odдыхovať. Naše telo potrebuje odpočinok, naša myseľ po-

trebuje odpočinok a môj duchovný život musí nabrat' novú energiu. To bol cieľ sabatu u Židov. To je cieľ piatku pre moslimov. A to je cieľ nedele pre kresťanov.

Ale ako rodina dnes prežíva nedeľu? Častokrát tam nie je žiaden odpočinok a nie je tam žiadna duchovná energia. V dnešnej dobe sme workoholici. Vieme, že čas je vzácny. Vieme, že čas sú peniaze. A vy nie ste pripravení ho stratit'. A peniaze sa stanú dôležitejšie ako odpočinok. Meníme všetko, čo nám Boh dal na začiatku, pretože vedel, akú máme podstatu. Pretože naháňame čas, nemáme čas na nás samotných. Nemáme čas pre svojho partnera, pre manžela, pre manželku. Nemáme čas pre naše deti. Kupujeme si hracie stanice, televízory, počítače, aby sme sa mohli venovať práci a aby sa deti mali

s čím hrať. A toto sa stáva veľkým problémom. Nemáme čas na seba navzájom. Dostávame sa do bodu, že po dvadsiatich, tridsiatich rokoch manžel nepozná svoju manželku a manželka nepozná svojho manžela. A tak sa stane, že žena má problém a ide za poradcom, ide za kňazom, pred ktorým otvorí svoje srdce a povie mu veci, o ktorých sa nikdy nezdiala so svojím manželom. To je realita. Manželia sa navzájom nepoznajú, nepoznajú svoje deti. Je to aj preto, lebo v dnešnej dobe sú deti vychovávané viac starými rodičmi ako rodičmi, pretože rodičia pracujú. V dnešnej dobe mnohé páry veľmi múdro robia rozpočet. Veľmi dobre. Ale my si potrebujeme urobiť aj rozpočet času. Pretože sa môže stať, že niečomu venujeme príliš veľa času a niečomu, čo je naozaj dôležité, čas nevenujeme. Neznamená to, že to, čo robíme, nie je dobré. Ale nie je v tom rovnováha. Je soľ dobrá? Je dobrá. Ale ak do jedla nedáte ten správny objem soli, tak celé jedlo zničíte, znehodnotíte. Nie, že by to samo o sebe nebolo dobré, ale preto, že ste neodhadli správne množstvo. Je to tak, ako keď otec stále pracuje. Práca je vynikajúca. Ale kvôli svojej nadmernej práci nemá čas pre ženu

a deti. Táto rovnováha je veľmi dôležitá a diabol sa snaží vnieť do vášho života nerovnováhu. A ak nemáme čas na seba a na zvyšok našej rodiny, tak si nenájdeme čas ani na Boha. Aj keď sme si už našli spôsob riešenia pre tento problém, pokušenie tu stále zostáva. Pretože je to kultúra, v ktorej žijeme.

Keď si nenájdeš čas na Boha, vieš, čo to znamená? To znamená, že šoféruješ auto, ale nemáš čas sa zastaviť na pumpe, aby si dotankoval benzín alebo naftu. To je hlúpe. Pretože po chvíli aj tak zastavíš. Ak nemáš čas pre Boha, to znamená, že ti chýba energia. A ja potrebujem neustále energiu, aby som dokázal čeliť problémom v mojom živote. A preto sme pozvaní, aby sme všetky naše rodinné uzly vložili do rúk Márie. Mária, žena z Nazareta, ktorá nás všetkých dokáže pochopiť, lebo ona sama bola matkou v rodine. Ona sama nerieši naše problémy, ale nám pomôže, aby sme prišli k Ježišovi, ktorý nám pomôže tieto problémy vyriešiť. Nesieš kríž. Ale nie je potrebné, aby si tento kríž niesol sám. Ty ho môžeš niesť spolu s Ježišom.

Z prednášok P. Eliasa Vellu spracovala sr. M. Jaroslava (Pokračovanie v budúcom čísle)

Kvety do duchovnej kytice

pre Svätého Otca

Drahí členovia Rodiny Nepoškvrnenej, pretože niektorí z vás, najmä naši noví členovia, nepoznajú všetky aktivity členov RN, môžeme si povedať o ďalšej z nich. V minulom čísle časopisu sme hovorili o obetovaní sa za novokňazov. Stále sa môžete nahlásiť. Tých, ktorí sa modlia za kňazov, nikdy nie je dost'.

V tomto čísle časopisu si povie-me niečo o duchovnej kytici, do ktorej kvety – modlitby a obety – zbierajú členovia RN po celý rok.

Duchovná kytica, ktorú každoročne pripravujú členovia RN, veľmi úzko súvisí so vznikom združenia RN. Aká je história prvej duchovnej kytice? Zakladateľka RN, sestra Bernadeta Pánčiová, bola v Jubilejnom roku 1975 hospitalizovaná na ortopedickom oddelení martinskej nemocnice. Spolu s ostatnými siedmi-mi spolupacientkami každý večer počúvala vaticánske vysielanie modlitby posvätného ruženca. V jednom takomto večernom počúvaní Vatikánsky rozhlas oznamoval, že u Svätého Otca Pavla VI. v Ríme boli návštevníci z celého sveta len zo Slovenska

nie. Táto situácia bola pre sestričku Bernadetu impulzom k zostaveniu prvej duchovnej kytice pre Svätého Otca. Vtedy bolo zasiate prvé semienko Rodiny Nepoškvrnenej. Bolo to v Božej rízi, hoci o tom zakladateľka ešte nevedela. Vedená Duchom Svätým začala premýšľať ako uistiť Svätého Otca Pavla VI. o tom, že Slovensko na neho a na Cirkev nezabúda. Vznikol list s textom, v ktorom všetky pacientky uistili pápeža o spoločnej modlitbe posvätného ruženca, ktorý sa modlia na jeho úmysly, zvlášť na ten hlavný, ktorý sa dozvedeli z Vatikánskeho rozhlasu: Aby sa civilizácia lásky dostala do celého sveta. Denne za to obetovali ako spoločenstvo chorých modlitbu posvätného ruženca a pridali aj obetovanie svojho života.

Semienko vzniku RN bolo zasiate a mohlo začať klíčiť. Aj po odchode z nemocnice sa pacientky rozhodli pokračovať v dennej modlitbe posvätného ruženca. Do Vianoc sa k nim pripojili ďalší. Pod prvú duchovnú kyticu k Vianociam sa podpísalo 846 chorých, obetujúcich svoje

utrpenia a modlitby za Svätého Otca a otcov biskupov. Svätý Otec Pavol VI. po prečítaní prvej duchovnej kytice chorým zo Slovenska adresoval tieto slová: „*Počas Jubilejného roka 1975 som dostal z celého sveta krásne dary, ale to, čo prišlo spod Tatier, zo Slovenska od chorých, to som nedostal odnikiaľ.*“ Sestrička Bernadeta povzbudzovala novovznikajúce spoločenstvo chorých, aby sa aktívne zapájali do duchovnej kytice a zbierala všetky modlitby a obety prvých členov, aby ich na konci roka mohla za všetkých odoslať Svätému Otcovi k Vianociam. Z tohto dôvodu je aj prvým a hlavným úmyslom členov RN modliť sa a obetovať za Svätého Otca.

Čo by mala duchovná kytica obsahovať? Duchovná kytica sa pripravuje najmä z obetovaných dní a modlitby posvätného ruženca. To znamená, že v určitý deň sa členovia modlia a obetujú svoje ťažkosti dňa, kríže, trápenia za Svätého Otca a jeho pomocníkov biskupov. Okrem toho môžu obetovať aj rôzne iné modlitby, sväté omše, korunku k Božiemu milosrdenstvu, deviatniky, litánie, krížové cesty, púte..., ktoré prinášajú ako kvety do duchovnej kytice. Záleží na každom jednom, akú obetu si vyberie.

Kto duchovnú kyticu pripravuje? Do duchovnej kytice sa podľa možnosti zapájajú všetci členovia RN. Duchovnú kyticu pripravujú horľivelia z jednotlivých farností, ktorí sa starajú o expedíciu časopisu, kalendára... vo farnosti. Do konca októbra nahlásia písomne, e-mailom alebo telefonicky do RN vo Vrícku počet obetovaných dní a počet posvätných ružencov. Niektorí členovia prispievajú do duchovnej kytice individuálne. Do roku 2016 sa zo všetkých príspevkov do duchovnej kytice pripravoval text vytlačný vo forme brožúrky. Text duchovnej kytice sa spočiatku nahrával na magnetofónovú kazetu, neskôr na CD. Nahrávky boli pripravované v spolupráci s Rádiom Lumen. V súčasnosti sa namiesto brožúrky pripravuje list z vybraných príspev-

kov členov. List je v talianskom jazyku zaslaný Svätému Otcovi do Ríma a v slovenčine všetkým otcom biskupom na Slovensku, Morave a v Čechách. Členovia si ho môžu prečítať vo vianočnom čísle časopisu.

Pre lepšie pochopenie uvádzame príspevok do duchovnej kytice od pani Anny, ktorá ho napísala za 46 členov RN z ich farnosti: „*S veľkou úctou a vďakou sa modlíme za Vás, Svätý Otec. Ďakujeme Vám, že ste boli na Slovensku a prosíme Sedembolestnú Pannu Máriu, aby Vaše slová padli na úrodnú pôdu do našich srdc. Do vianočnej duchovnej kytice zahrňame ružence a účasť na svätých omšiach, ktoré obetujeme aj za biskupov a kňazov.*“ Pani Emília pripravila duchovnú kyticu in-

dividuálne: „*Za Svätého Otca som obetovala 30 posvätných ružencov, 30 ružencov Božieho milosrdenstva, trojmesačné každodenné telesné utrpenia. Mám už 95 rokov, tak snažia a úsilie vyžadujú dosť námahy.*“

Prosíme členov RN, aby posielali svoje príspevky do duchovnej kytice najneskôr **do konca októbra**. Nezabudnite na počet obetovaných dní a ružencov. Spolu s textom duchovnej kytice zašlite aj blahoželanie pre Svätého Otca Františka a otcov biskupov k Vianociam, aby sme mohli niektoré vaše príspevky vybrať do listu pre Svätého Otca a otcov biskupov.

Nech Pán Boh odmení všetky vaše námahy, modlitby a obety, ktoré ste priniesli s láskou, aj tie, ktoré ostali v skrytosti. Pán vie o všetkých.

sr. M. Jaroslava

Boh mlčí, keď načúva

Starenka vchádzala do dvora a v ústrety jej vyšla vnučka Lucka.

„Vitaj, starká, práve som na teba myslela,“ povedala a otvorila jej dvere do predsiene.

„Stalo sa niečo?“ spýtala sa, keď si ťažko sadla na ponúknutú stoličku. „Ty si plakala, však, Lucka?“

„Áno, starká... Prišlo mi rozhodnutie zo školy, nezobrali ma tam, kam som chcela.“ Opäť mala slzy na krajíčku. „Povedala si, že keď budem prosiť Pána Boha, že mi pomôže a vidíš, nepomohol.“

„A prosila si ho úprimne?“ spýtať sa pozrela na Lucku.

„Pravdaže, každý večer pri modlitbe.“

„Tak ti určite pomohol a ani o tom nevieš. Alebo nechceš vedieť?“ starénka sa pozrela na vnučku ponad okuliare.

„Ja tomu nerozumiem,“ nechápavo pozrela na starkú.

„Nuž, to je tak, dieťa moje. Či ty vieš, čo ťa v živote čaká? Nevieš. Ale Boh to vie a vie i to, že tvoja prosba bola nerozumná, pretože pozná inú, lepšiu životnú alternatívu pre teba. Niečo, v čom lepšie uplatníš schopnosti, ktoré ti dal. Denne opakuješ buď vôľa tvoja a teraz ho nenecháš konať? Jeho múdrosť je nekonečná a ty si len nedokonalý tvor, možno neskôr pochopíš, ako to s tebou myslel.“

„Vieš, starká, keď zmieriť sa s tým je také ťažké...“

„Chápem ťa, veď ja som tiež bola mladá, nedočkavá, ctižiadostivá, plná plánov a nádejí. Ale život ma naučil byť trpezlivou. Porozprávam ti príhodu, ktorá ma donútila po prvýkrát sa zamyslieť nad skutočnosťou, že ak dúfame a veríme v Boha, neopustí nás, aj keď sa nám to niekedy tak zdá.

Bola som mladá, možno o nejaký ten ročik staršia ako ty. Vydala som sa do neznámeho kraja, medzi cudzích ľudí úplne inej mentality ako doma. Tam som bola zvyknutá na srdečnosť susedov, ich ochotu

v každej situácii pomôcť, keď bolo treba. V malej dedine sme žili ako jedna rodina. A preto ma prekvapilo, keď som zistila, že v mojom novom domove ma ľudia nechceli medzi seba prijať, neodpovedali ani na pozdrav, na milé slovo. Veľmi ma to bolelo, veď človek je tvor spoločenský, potrebuje druhého. Niekedy sa stalo, že susedy stáli v hlúčiku a živo debatovali, no keď ma zbadali, zmĺkli a nebrali ma na vedomie. Možno by niektoré aj zmenili správanie, ale najbližšia suseda sa vždy postarala o to, aby ich odhovorila od tohto úmyslu. Bola to veľmi zlá žena, hoci mne ju neprichodí posudzovať, ale skutočnosť bola veru taká. Kde mohla, rozprávala nepravdy o našej rodine, rozširovala klebety, hoci sme jej neublížili. Rozdúchavala nenávisť voči nám. Nedala som sa odradiť a snažila som jej dať najavo, že som jej i napriek všetkému priaznivo naklonená. A to ju zlostilo ešte viac. Vo svojej naivite som vinila Pána Boha, že moje prosby o zmenu tohto stavu nechce vypočuť. Bola som niekedy už na pokraji svojich síl a Pán Boh mlčal. Najviac ma trápilo, keď deti prišli s plačom zo školy, že ich spolužiaci bez príčiny zbili. Nevedela som, čo im mám povedať. Neustávala som v modlitbách a dúfala som, že raz...

Jedného dňa som prala na potoku plienky na najmladšieho syna. Bolo to na jar, sneh v horách sa topil a z nevinnej riečky bola mohutná riava. Stála som v čizmách vo vode pohrúžená do roboty, a keď som zdvihla zrak, upútalo ma niečo plávajúce na hladine. Zdúpnela som. Bolo to malé dieťa. Srdce velilo: skoč, rozum vravel: nie, je to istá smrť. No srdce zvíťazilo, veď to mohlo byť aj moje dieťa, a tak som sa vrhla do dravých vln. Prúd ma ihneď schmatol pod hladinu, lebo som si neuvedomila, že mám čizmy. Dobré, že mi samé sklzli z nôh a ja som sa vynorila aj s kusom odevu v rukách. Našťastie na konci neho bolo telíčko dieťaťa. Schmatla som ho pod pazuchy a snažila som sa dostať ku brehu. Lenže to nebolo také jednoduché. Nech som sa snažila zo všetkých síl, prúd ma neustále vracal do stredu rieky. Uvedomi-

la som si, že ak sa nedostanem ku brehu, je s nami oboma koniec, lebo ešte dvadsať metrov a za tým nasledovala trojmetrová kaskáda, na dne ktorej boli ostré kamene, a pád na ne by znamenal istú smrť. Nevieam, ako som sa dostala k brehu. Viem len, že nám museli pomáhať všetci anjeli a svätí, lebo šanca na záchranu bola temer nulová. Keď som sa z posledných síl vyškriabala na breh, pokúsila som sa oživiť dieťa. Samé však vyvrátilo vodu a otvorilo oči. Len vtedy som si uvedomila, koho som vlastne zachránila. Bol to jediný syn našej najbližšej susedky...

Keď som jej ho polomŕtveho doniesla domov, nebola schopná slova. Iba na druhý deň zaklopala na dvere a poďakovala sa. A čo by som si nikdy nebola pomyslela ani vo sne, ospravedlnila sa za všetko príkorie. Odvtedy sa správala k nám slušne a ja som našla pokoj duše.

Cesty Božie sú nevyspytateľné. Čo som ja nedokázala, urobil za mňa Pán Boh a mňa použil ako nástroj. Chcel, aby som vzťahy dala do poriadku sama, hoci takýmto náročným spôsobom.

Lucka, buď aj ty tpezlivá. Keď budeš dôverovať Bohu, on ťa neopustí, to mi ver. A na tvoj problém sa pokús pozrieť jeho láskavými očami.“

Emília Molčániová

Fatima stále aktuálna

Pozvanie k zasväteniu sa Panne Márii

Keď Ježiš zomiera na kríži, v posledných chvíľach života nám odovzdáva to najcennejšie, čo na zemi má, vlastnú Matku. Mária sa stala prvým človekom v histórii stvorenia, ktorý do svojho života prijal Krista. S pokorným „áno“ Božej vôle, ktoré vo svojom živote dennodenne opakovala, a za ktorým sa ukrývalo mnoho utrpenia, obiet a sebazapierania, z nej Duch Svätý robí svoje majstrovské dielo. Z pokornej služobnice Pána sa stáva Kráľovná neba i zeme, Žena, ktorá rozšliape hlavu hada, a ktorej bude patriť konečné víťazstvo nad satanom.

Mária sa svojím „áno“ počas zvestovania stáva Matkou Boha a svojím „áno“ pod krížom Matkou nás ľudí. Ježiš nám ju dáva, pretože vie, že pod jej materinským vedením a ochranou zostaneme verní pravde a naša životná cesta povedie do neba.

Keď Duch Svätý prichádza do večeradla, aby duchovne uzdravil a posvätil Ježišových učeníkov, aby ich pretvoril na svedkov jeho evanjelia, deje sa to v prítomnosti Márie. Mária je totiž nositeľkou jeho svetla, je Strážkyňou

jeho ohňa, je jeho svätou Nevestou. Prosí za Božie deti od počiatku Cirkvi, pretože je Matkou Cirkvi a ako dobrá matka túži ochraňovať, viesť, učiť a vychovávať svoje deti k správnym hodnotám. To je dôvod, prečo po stáročia prichádza na rôzne miesta sveta a opakovane ľuďom pripomína Otcovu vôľu. So súcitným a trpezlivým srdcom matky vysvetľuje, varuje a napomína, no zároveň svojou láskou hojí srdcia zranené hriechom, neschopné cítiť Boží dotyk.

Mária chce všetky svoje deti priviesť k šťastiu. Nielen k tomu pozemskému, ale najmä večnému. Prihovára sa svojim deťom v duchu Ježišových slov: „*Hľadajte najprv Božie kráľovstvo a všetko ostatné sa vám pridá!*“ Ona, ako svedok Božích zázrakov, nám neustále ukazuje cestu, pretože slová evanjelia „*Bohu nič nie je nemožné!*“ sú platné naveky, v každej dobe a v každom čase.

Matka Božia pozná dokonale nielen Božiu moc, ale i taktiku nepriateľa, všetky nástrahy, ktorými zvädza duše, klame a manipuluje

ľudskou vôľou. Pokúša sa nás zhromaždiť pod svojím plášťom, aby nás chránila a zachránila. Neustále, na všetkých miestach zjavení, oživuje Ježišovu výzvu k pokániu a obráteniu, aby Boží pokoj mohol zavládnuť medzi nami i v nás a aby sme sa mohli stať svedkami jeho zázrakov. My však nepočúvame slová Mamy. Zatvorili sme si srdcia pred jej posolstvami a hľadáme svoj raj na zemi, neraz hriešnymi cestičkami.

Vo Fatime zaznievajú slová Matky, ktorá ohlasuje konečné víťazstvo svojho Nepoškrvného Srdca. Pripomína, že kým nadíde, kvôli našim hriechom a odmietaniu pokánia svet pohltia vojny, nepokoje a viaceré národy budú zničené... Napriek všetkému nám Boh, aj skrze posolstvá Márie, ponúka záchranu. Každodenná modlitbu ruženca, pôst, pokánie a obety za hriešnikov, to sú mocné duchovné zbrane, ktorými dokážeme odvrátiť každé zlo, vojnu, hlad, choroby a zmeniť tvárnosť zeme. Mária nás učí, ako tieto zbrane správne používať.

Je ilúziou mysliet si, že mier sa dá uchrániť vojenskou armádou. Pravý mier vychádza zo srdca človeka a iba modlitba je skutočne účinnou zbraňou, ktorá ho dokáže

ochrániť pred vpádom nepriateľa. Mária k sile modlitby a obety pridáva výzvu k pobožnosti prvých sobôt a k zasväteniu sa jej Nepoškrvnému Srdcu. Nerobí tak pre svoju samolúbosť, ale pre našu ochranu. Ak totiž v ľudskom srdci prebýva Mária, nepriateľ do neho nikdy nevstúpi, pretože neznesie vôňu jej čistoty, pokory a obetujúcej sa lásky. Ak Mária prebýva v mojej rodine, v mojej farnosti či krajine, tak satan stráca moc nad mojou rodinou, farnosťou i krajinou...

Okrem ochrany pred zlom nám prítomnosť Matky Márie zaručuje aj rast vo svätosti. Ak vo večeradle nášho srdca prebýva Mária, bude v ňom prítomný aj Duch Svätý. Potom sa pre nás modlitba stane radosťou a uzdravujúca láska naplní náš život. Pretože ovocím modlitby je obrátenie a ovocím obrátenia sa stáva pokoj. A ak v duši zavládne pokoj, niet v nej miesta pre nenávisť a násilie. Mária preto vyzýva svoje deti, aby sa zasvätili jej Srdcu a sľubuje, že ak tak urobia, vo svete zavládne mier.

Srdcia mnohých kresťanov sú poznačené ranami, ktoré im vedomie či nevedomky spôsobila ich vlastná matka. K následkom týchto neuzdravených zranení, ktoré si

nesú hlboko v podvedomí, patrí aj odmietanie Panny Márie. Títo zranení bratia a sestry v nej dokážu vidieť iba ženu, podobnú ich pozemskej matke, a preto hľadajú tisíce dôvodov, prečo ju nepotrebujú. Bez Márie sa však k Ježišovi nedostaneme. Na ceste bez Márie človek ľahko zabľúdi a nechá sa oklamať diablovými sladkými ponukami. Nikdy nesmieme zabudnúť, že Mária je dokonalou ženou a dokonalou Matkou. Jej láska je dokonalá, pretože je plná Ducha Svätého. Máriina láska neubližuje, nie je v nej nič sebecké, pyšné, nečisté. Láska Márie uzdravuje dušu.

Je mnoho krásnych modlitieb zasvätenia sa Panne Márii, ktoré vychádzajú z pera pápežov či svätých mužov a žien. Azda medzi najkrajšie

môžeme zaradiť Zasvätenie sa Panne Márii od L. M. Grigniona. Niektorí kritici mu vyčítajú, že v ňom stavia človeka do pozície otroka Božej Matky. Toto odovzdanie vlastnej slobody Panne Márii má však svoje opodstatnenie. Ako vieme z evanjelií, z úst samotného Ježiša, človek nemôže slúžiť dvom pánom. V každom okamihu života si teda vyberáme, či sa prikloníme na stranu Boha, alebo si zvolíme sebecko, pýchu, nečistotu, teda ovocie temnoty. Svätý Ľudovít vie, že Mária je nepriateľkou satana a jej Srdcu patrí konečné víťazstvo nad zlom. Aby teda nebol opakovane napádaný diablami, aby sa nestal otrokom hriechu a satana, volí si dobrovoľne byť „otrokom“ tej, ktorá je plná Pravdy, Lásky a Čistoty, teda Boha. Táto voľba slúžiť Márii vo všetkom, podriať sa jej, teda podriať sa Božiemu Duchu v nej, dokáže vyhnať démonov z nášho života. Pretože kde je Mária, tam diabol nemá miesto.

Ak sa teda s odvahou zasvätime Panne Márii, ak prijeme jej ponuku a odovzdáme jej svoje životy, rodiny, farnosti, krajinu v ktorej žijeme, i celý svet, ona, Kráľovná neba a zeme sa postará o našu budúcnosť a privedie nás k svojmu Synovi Ježišovi. Mária ostáva vo

svojom srdci naveky vernou Slu-
žobnicou Pána. Ak v našom srdci
bude úprimná láska a úcta k Má-

riinmu Srdcu, bude v ňom žiť aj
Kristus.

Sr. Mária Lindalva

Kto by mal záujem o bližšie informácie o zasvätení sa Panne Márii podľa vzoru M. L. Grigniona, môže si v Rodine Nepoškrvnenej objednať jeho knihu O pravej úcte k Panne Márii. Nech vás jeho svedectvo povzbudí k odovzdaniu svojho života do ochrany Panny Márie. Všetkých vás pozývame k tomuto zasväteniu.

Svedectvá a spomienky

na sestru M. Bernadetu

Telo slabé, ale duch silný

Pamätám si, keď sme ako seminaristi navštívili v obci Vrúcko sestru M. Bernadetu. Vedel som o nej, že sa venuje chorým. Po príchode do Vrúcka som bol však veľmi prekvapený, keď som videl, že aj ona sama je chorá a je odkázaná na pomoc druhých. Jej telesná schránka bola chabá. Pamätám si ju ako ženu útlej postavy, sediacu na invalidnom vozíku s ružencom v ruke. Hovorila o ruženci ako o pevnej reťazi, ktorá nás privedie do neba. Pri stretnutí s ňou som rýchlo zistil, že to, čo jej chýbalo navonok, jej Pán Boh vynahradil vnútorne a duchovne. V ten deň sme z Vrúcka od sestričiek satmárok zo strenutia so sestrou Bernadetou odchádzali povzbudení vo svojom povolaní.

Nezmenila sa ani po rokoch, keď som prišiel za farára do Kláštora pod Znievom a keď som vo filiálke vo Vrúcku v komunite sestier satmárok slúžil svätú omšu. Telo slabé, ale duch silný. Vozík na posilnenie tela a ruženec v ruke na posilnenie ducha.

Sestrička zomrela vo veku 90 rokov. Zúčastnil som sa aj jej pohrebu 1. apríla 2015 v Ružomberku, kde je pochovaná na miestom cintoríne. Som rád, že som mohol byť pri tom, keď sme jej v našej farnosti Kláštor pod Znievom odhaľovali pamätnú tabulu ako prvej žene v Záhrade osobností pred vstupom do prepoštského Kostola nanebovzatia Panny Márie. Tabuľu odhalil otec biskup Mons. Jozef Hal'ko a generálna predstavená Kongregácie Milosrdných sestier sv. Vincen-

ta – Satmárok sestry M. Pavla Draganová.

Životné heslo sestry M. Bernadety skutočne vyzdvihovalo jej životný príbeh: „Radšej sa zodrať pre službu Bohu a bližným ako zhrdzavieť.“

Štefan Hýrošš, kňaz

Ukázala nám cestu lásky a dôvery

Spomienky na sr. M. Bernadetu sa nám vynárajú v mysli a skladáme ich ako zrnká na ruženci, ktorý mala sestrička neustále ovinutý okolo prstov. Modlila sa, obetovala sa a vyprosovala milosti pre všetkých, ktorých nosila v srdci, ktorí ju o to prosili a ktorí to potrebovali.

Poznali sme ju ako krehkú žienku a pohľad na ňu vzbudzoval skôr súcit. Ale stačilo, aby prehovorila. Jej zvučný hlas prebudil aj driemajúceho. Milá, večne usmievavá, odovzdaná do Božej vôle. A zrazu sme pochopili, že pred nami je silná žena, silná vo viere, v odhodlaní rozdávať okolo seba radosť, pokoj a nádej, ale tiež prijať v pokore všetko, čo Pán pre ňu pripravil.

Spomínam si, bola nedeľa v roku 2006 a na stretnutie so sr. Bernadetu ma pozvala pani Anna Krajňáková. Bola spoluzakladateľkou RN

u nás vo Finticiach. Dovtedy som o sestričke vedela iba z počutia. Bola bezprostredná. Jej láskavá tvár vyvolala vo mne pocit radosti, pokoja, pokory, ale aj dôvery. „Cez Máriu, k Ježišovi,“ počujem jej slová. „V jej spoločnosti sme sa cítili pokojne a bezpečne“ ... Takto si oživovali spomienky na sr. Bernadetu aj naše ďalšie členky RN. Z jej krehkého tela vyžarovala duchovná sila, optimizmus a láska k Nepoškvrnenej. Lúčili sme sa s ňou povzbudení na tele aj na duši. O rok nato, v roku 2007, sme sa spolu s manželom stali členmi tejto veľkej Rodiny.

Spomínam si, ako sme boli na stretnutiach RN na Velehrade, v Šaštíne a iných pútnických miestach. Sestrička všade šírila mariánsku úctu, zdôrazňovala dôležitosť modlitby a obety a ochotu plniť Božiu vôľu. Ona o tom svedčila svojím životom, odvahou, charizmou. Veľkú časť svojho života

venovala chorým, postihnutým, opusteným aj väzneným. Práve tí boli na stretnutiach okolo nej najviac zomknutí. Nielen chorí, ale aj mnoho iných pútnikov ju na záver jej príhovorov obdarovali nielen potleskom, ale vždy aj veľkou kyticou, pod ktorou sa skoro stratila. Ona ju hneď položila k nohám Panny Márie.

A potom 30. marca 2015, ráno okolo ôsmej hodiny som sa dozvedela, že zomrela pani Anna Krajňáková, spoluzakladateľka RN vo Finticiach. Veľmi ma to zbolelo, lebo som ju dôverne poznala. V ten istý

deň poobede prišla správa, že Pán si povolal na večnosť aj sr. M. Bernadetu. Po dlhoročnom nesení kríža choroby odovzdala svoju dušu Bohu.

Môj smútok bol dvojnásobný. V duchu som však ďakovala za milosť poznať túto vzácnu a nebojácnu ženu, ktorá napriek svojmu zdravotnému handicapu, nevšímajúc si svoje utrpenie a bolesť, dokázala poradiť, povzbudiť, usmerniť, povedať láskavé slovo, ukázať cestu. Cestu lásky a dôvery k Bohu i Nepoškvrnenej.

Oľga Šimková členka RN z Fintíc

Svedectvá z kríža

Čo by som si počala bez modlitieb?

Zo srdca ďakujem za prijatie do Rodiny Nepoškvrnenej, v ktorej sme aj s mamkou už štrnásť rokov. Stále mám na mysli púť do Lúrd, na ktorej som si vyprosila aj manžela. Ešte v tom roku sme prijali sviatosť manželstva. Tri roky sme nemohli mať deti, a tak som všetko zverila Panne Márii a jej Synovi. Prežívali sme veľkú radosť, keď som zistila, že som tehotná. Netrvalo to však dlho. Dostali sme smutnú správu, že krvné testy a iné vyšetrenia vyšli veľmi zle.

A tak som opäť so slzami v očiach prosila Matičku, aby nám pomohla. Modlila som sa nielen ja, ale aj moja rodina a známi, ktorých som prosila o modlitby... Môj lekár mi povedal, že bude lepšie, ak pôjdem na vyšetrenie a 3D sono do Košíc. Keďže moja sesternica išla do Košíc k lekárovi so svojou dcérkou, šla som s nimi aj ja. Lekár aj sestrička boli veľmi milí a upokojovali ma, ako sa dalo. Lekár mi povedal, že s určitosťou nevie povedať, aká je pravdepodobnosť, že dieťaťko je choré a má Downov syndróm (pri predchádzajú-

com vyšetrení mi bolo povedané, že je to asi 89 až 95 %), isté to bude, až keď sa dieťaťko narodí. Ďalej sme sa modlili a obetovali za naše dieťaťko.

Lekár nebol spokojný, že som odmietla vyšetrenie plodovej vody. Bála som sa rizika, že pri tomto vyšetrení sa môže dieťaťku niečo stať, poškodí sa plod alebo dokonca dôjde k potratu. Bolo to pre nás veľmi ťažké obdobie. Matička však pomohla, vyslyšala naše modlitby. Jej rukami sme obetovali Bohu sväté omše, ružence... prosili sme o príhovor aj svätých. Cisárskym rezom prišiel na svet zdravý chlapček – Dominik.

Po roku som zistila, že som opäť v požehnanom stave. Lekár spustil veľké výčitky. Vraj, ako som si to

dovolila v takom stave a vysokom veku (42 rokov)? Či som to tak s manželom plánovala? Pripadala som si veľmi zvláštne. Bola som smutná z toho, že som bola obvinená, akoby som urobila niečo veľmi zlé. „Či si toto chcete nechať?“ zaznela otázka lekára. S manželom sme nič neplánovali, ale veľmi sme túžili mať dieťaťko. Ani sme len nepomysleli na to, že si ho nenecháme.

Aj napriek výstrahám a odporúčaniam lekára, napriek strašeniu Downovým syndrómom máme živé a zdravé detičky, bez akýchkoľvek známok Downovho syndrómu. Druhému synovi sme dali meno Ján. Janík mal toho roku tri a Dominik päť rokov.

Iveta

Ohlasy

Aj v tomto roku by som chcela poprosiť o pridelenie jedného z novokňazov, ktorého budem spravovať svojou modlitbou a obetovať za neho aj svoje ťažkosti a utrpenia až do konca svojho života. Chcem mu s radosťou pomáhať v jeho vznešenej kňazskej službe.

Keď som prijala prvého novokňaza, mala som 66 rokov. V tomto roku oslávim už 89. narodeniny. Je to krás-

ny, Bohom požehnaný vek, za ktorý dobrotivému Pánu Bohu z úprímného srdca ďakujem. Aj Panne Márii ďakujem za jej ochranu. Som vdáčna aj za to, že patrím do Rodiny Nepoškrvnenej a že jej prostredníctvom môžem prežívať posledné roky svojho života v spojení s Pánom, v modlitbe a obetovaní sa za Božích služobníkov.

Valéria

Informácie

- ✿ Veľmi pekne vám ďakujeme za všetky pozdravy a prania k Veľkej noci. Osobitne ďakujeme za všetky vaše modlitby a obety. Aj my v modlitbe prosíme Pána za vás, za vaše rodiny, za vašich blízkych a vyprosujeme vám pomoc pri nesení vašich krížov.
- ✿ Ešte stále sa môžete prihlásiť k obetám a modlitbám za novokňaza. Vaša láska a obeta, ktorá ho bude sprevádzať po celý váš život, bude posilou aj pre vás, pretože otváraním sa pre pomoc iným, sa otvárame pre Božiu milosť. Zároveň ďakujeme všetkým, ktorí ste sa už v tomto roku na duchovné sprevádzanie novokňaza prihlásili.
- ✿ Pri nahlasovaní nových členov prosíme okrem mena a priezviska uviesť aj ich úplnú adresu.
- ✿ Zo srdca ďakujeme vám všetkým, ktorí ste si u nás objednali knihu *Mesiac k úcte sv. Jozefa*, aby ste sa v mesiaci máj mohli pripojiť k spoločnej modlitbe za pokoj a miere vo svete. Naďalej sa spájajme v modlitbe za mier a za ukončenie vojny na Ukrajine aj v celom svete.
- ✿ Stále máme pre vás v ponuke knihy: *Veľkosť sv. Michala, archanjela, Mesiac k úcte sv. Jozefa a Bartolomej Longo, od satanovho kňaza k apoštolovi ruženca* spolu s brožúrkami *Novéna k Panne Márii z Pompejí* a novou brožúrkou *Modlitby svätej Brigity*. Môžete si ich objednať na našej adrese.
- ✿ Ponúkame vám termíny duchovných obnov, ktoré sa budú konať vo Vrúcku v roku 2022.

Začiatok o 17.⁰⁰ hod.	Ukončenie o 13.³⁰ hod.	Duchovná obnova
9. 6. 2022	12. 6. 2022	pre ženy
23. 6. 2022	26. 6. 2022	pre ženy
8. 9. 2022	11. 9. 2022	pre ženy

Blížšie informácie môžete získať, prípadne prihlásiť sa na čísle telefónu: 00421 910 339 158.

Osemsmerovka

„Kristus potrebuje...“ Mons. Rudolf Baláž.

Po vyškrtaní všetkých slov zvyšných 35 písmen tvorí tajničku.

AGAPÉ, AKCIE, AKTÉRI, AORTA, ASKÉTA, BÁZNE, BREVIÁR, CESTA, CITÁT, CIELE, ČNOSŤ, DUCHOVNÝ OTEC, DRUHÝ KRISTUS, EUCHARISTIA, FARÁR, GRÁCIA, HABIT, HOMÍLIA, IKONA, JAZVA, JEŽIŠ, KAPLÁN, KOTVA, KVIETKY, LÁSKA, LITURGIA, MÁRIA, MODLITBA, NÁDEJ, OFERA, OBETA, OLTÁR, OPÁTI, OPORTA, ORNÁTY, OTČE NÁŠ, PALLA, PERLA, POKORA, PRAVDA, RIAVA, SANITÁR, ŠÁLKA, ŠKOLA, ŠTÓLA, TURŇA, VIERA, ZDRAVAS, ŽALTÁR, ŽIVOT.

L	A	R	E	F	O	K	D	Ň	A	O	T	Č	E	N	Á	Š		
I	A	A	A	D	V	A	R	P	T	B	Á	Z	N	E	K	A		
T	T	R	P	V	R	Á	U	Z	R	O	D	E	V	O	I	P		
U	Á	Á	E	O	T	R	H	J	O	E	U	L	L	R	S	T		
R	O	Ž	P	I	K	O	Ý	E	A	C	H	C	H	A	Á	Y	A	Ť
G	I	O	N	O	V	O	K	Ň	A	Z	O	M	T	S	S	L		
I	U	A	L	C	D	S	R	R	T	A	V	Á	Á	A	K	V		
A	S	T	V	H	E	U	I	A	L	O	N	A	T	V	É	A		
P	Á	B	O	A	T	S	S	Ó	A	R	Ý	T	I	A	T	H		
R	R	R	A	B	T	E	T	B	O	K	O	E	C	R	A	O		
Á	J	E	Ž	I	Š	Š	U	A	A	B	T	I	L	D	O	M		
T	U	V	A	T	C	Á	S	P	L	K	E	É	K	Z	J	Í		
L	Ž	I	V	O	T	Á	L	E	Y	L	C	T	R	O	K	L		
A	N	Á	D	E	J	Á	R	K	E	R	A	I	A	I	N	I		
Ž	I	R	S	T	N	A	A	G	A	P	É	P	E	R	L	A		

Osemsmerovku pripravila Eleonóra Argalášová.

Správne vylúštenie tajničky nám pošlite písomne na adresu redakcie najneskôr do **20. júna 2022**.

Tajnička osemsmerovky z čísla 1/2022 znie: „Rodina je malý svet tvorený veľkou láskou.“ Výhercovia sú: **Mária Bodnárová** z Kukovej, **Helena Šimková** z Pедера a **Alžbeta Holosová** zo Psiar. Výhercom srdečne blahoželáme a posielame peknú knihu.

RODINA NEPOŠKVRNENEJ

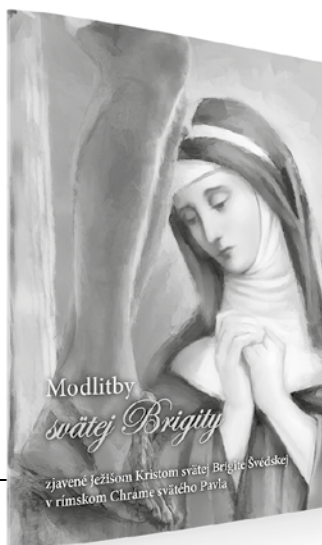
vám ponúka brožúrku

MODLITBY SVÄTEJ BRIGITY

*zjavené Ježišom Kristom svätej Brigite Švédskej
v rímskom Chráme svätého Pavla*

Brožúrka obsahuje krátky životopis sv. Brigity Švédskej. Obsahuje aj mnohým známe modlitby: Modlitby o umučení nášho Pána – pobožnosť trvajúca 1 rok, Modlitby ku cti Ježišovej krvi – pobožnosť trvajúca 12 rokov a Modlitbu ponorenia sa do Kristovej krvi.

Otec biskup Mons. Marián Chovanec vo svojom liste, ktorým udelil brožúrke imprimatur, napísal: „*Mám nádej, že uvedená pobožnosť pomôže mnohým dušiam v prehĺbení duchovného života, uvedomenia si hĺbky utrpenia nášho Pána Ježiša Krista a vďačnosti za dar vykúpenia.*“

Formát: 10,5 x 15 cm

Brožovaná väzba

Počet strán: 32

Brožúrku si môžete objednať:
e-mailom: rodinaneposkvrnenej@gmail.com
alebo telefonicky: 043/493 37 41

Stretnutie

RODINY NEPOŠKVRNENEJ

sa uskutoční **28. mája 2022 (sobota)**
v Rajeckej Lesnej

PROGRAM

09.30 Príhovor vdp. Jozef Bagin

10.30 **SLÁVNOSTNÁ SVÄTÁ OMŠA**

so zasvätením sa Nepoškvrnenému Srdcu Panny Márie

*Hlavný celebrant: J. E. Mons. Tomáš Galis, žilinský diecézny biskup
s prítomnými biskupmi a kňazmi*

12.00 Obedňajšia prestávka

14.00 Modlitby rozjímavého slávnostného ruženca

14.45 **Eucharistická pobožnosť so záverečným požehnaním**

15.30 Požehnanie devocionálií a ukončenie stretnutia

***Srdečne Vás pozývame
a tešíme sa na stretnutie s Vami.***

*Duchovne sa budete môcť s nami spojiť
prostredníctvom Rádia Lumen.*

*Priamy prenos zo stretnutia
sa začne o 9.15 a bude pokračovať
až do 12. hodiny.*

